

[Martin Glerup]

Den foreslåede ordning har været på vej i adskillige år. Allerede i 1986 anbefalede en arbejdsgruppe enstemmigt en autorisationsordning som forudsætning for såvel kontaktlinse-tilpasning som almindelig optikervirksomhed.

Sundhedsfagligt er det fortsat velbegrundet at indføre autorisation for kontaktlinseoptikere, fordi de arbejder så tæt på patienternes øjne, at der er en øget risiko for alvorlige komplikationer. Skaderisikoen er mindre for almindelige optikere, men det er betryggende for fru Jensen, at hun let kan finde frem til personer med de rigtige kvalifikationer, når hun skal have tilpasset og købt nye briller.

Det betyder ikke, at det er forbudt for andre end optikere at sælge standardbriller, f.eks. læsebriller med svag styrke, som kan købes forskellige steder allerede i dag.

Regeringen har overvejet at sætte en stopper for den uheldige dobbeltrolle, som en øjnlæge ville kunne indtage, når han sideløbende med arbejdet som øjnlæge under sygesikringen har væsentlig økonomisk interesse i en optikerforretning etableret i tilknytning til hans øjnlægepraksis. Da det interessesammenfald endnu forekommer i meget begrænset omfang, har regeringen valgt ikke at lovgive om det forhold nu. I stedet er det tanken nøje at følge udviklingen på det område med henblik på eventuel senere lovgivning, hvis det bliver nødvendigt.

Socialdemokratiet anbefaler lovforslaget.

Karen Højte Jensen (KF):

Det er naturligvis altid relevant at vurdere, om der er behov for en autorisationsordning, når det drejer sig om noget, der har med sundheden at gøre, men når jeg læser dette lovforslag, har jeg meget svært ved at få øje på et påtrængende behov.

I bemærkningerne er der faktisk ikke en dokumentation, der gør, at vi i den konservative gruppe mener, at det er relevant. Man vil lave en autorisationsordning for optikere og kontaktlinseoptikere. Oven i købet henvises der i bemærkningerne til rapporten fra 1986 til, at optikere skal med ud fra en hensigtsmæssighedsvurdering. Hvad er det? Har det noget med det sundhedsfaglige at gøre? Jeg mener simpelt hen ikke, at det sundhedsfagligt er dokumenteret, at der er et sådant behov, som der nu lægges op til med en autorisationsordning.

Jeg vil gerne spørge: Hvor mange har fået varige øjenskader? Hvilke statistikker ligger der til grund for dette lovforslag? Er det ikke sådan, at skademulighederne i fremtiden reduceres netop på grund af den teknologiske udvikling? Jeg synes da også, det er interessant, at ministeren i bemærkningerne til § 18 i forbindelse med en overgangsordning faktisk taler om disse optikere, der »i en lang årrække har udført god og forsvarlig optikervirksomhed«. Hvordan kan man skrive det? Altså, der må da have været noget uforsvarligt, siden man nu ønsker en autorisationsordning. Jeg finder, at selve lovforslaget og disse bemærkninger er i modstrid med hinanden.

Så står det mig ikke lysende klart – hvis jeg skal gå ind i substansen – om det vil være sådan, at optikerne efter dette lovforslag vil have ret til at udføre samme virksomhed, som de gør i dag, eller der vil ske en indskrænkning. Det er jeg sikker på at ministeren vil kommentere.

Og så vil jeg spørge, om branchen med lovforslaget sikres den nødvendige efteruddannelse netop for inden for overgangsperioden at komme ind under autorisationsordningen. Er der lagt op til en tilstrækkelig uddannelseskapacitet?

Den socialdemokratiske ordfører var inde på øjnlægers mulighed for at deltage, om jeg så må sige, i en optikervirksomhed. Jeg synes, det må overvejes nøje, om den øjnlæge, der udskriver en recept til briller, er mere eller mindre habil end den optiker, der gør det. For optikeren har jo også en dobbeltfunktion, idet man har synsprøver og vurderer efterfølgende, og det foregår i øvrigt i den forretning, hvor man køber brillerne. Det kan godt være, der er et habilitetsproblem, men jeg ser ikke stor forskel på habilitetsproblemet mellem optikeren og lægen. Men jeg forstår, at man efter vurderinger i regeringen har taget denne del ud.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Kun ganske kort: Der er jo den væsentlige forskel på øjnlægen og optikeren i den forbindelse, at øjnlægen arbejder inden for sygesikringens område; det gør optikeren ikke.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg går ud fra, at hr. Martin Glerup er enig